

<http://mail.cgtcatalunya.cat/spip.php?article12771>

Solidaritat amb les 27 i més, ... agraïments a les 200 i més.

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dimecres 28 de febrer de 2018

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Stop repressió!

Aquest matí del dimarts 27 de febrer estava prevista una roda de premsa prèvia a acompanyar a l'Ermengol i a dues companyes més fins a la fiscalia superior de Catalunya per fer front a l'ordre de recerca i captura pels fets relacionats amb l'ocupació del Rectorat de la UAB a l'abril de l'2013. Finalment la roda de premsa no es va fer i l'Ermen i la companya Bàrbara van ser detinguts a la fiscalia i traslladats a la comissaria dels mossos d'esquadra de les Corts per ser posats a disposició del jutjat.

Havia acceptat, com no podia ser d'una altra manera, participar en aquesta roda de premsa i havia preparat unes breus notes que transcriu aquí com un nou acte de protesta per la barbaritat repressora que s'està exercint contra "les 27 i més".

No és hora de lamentar-se i ni tan sols d'indignar-se, sinó de no deixar de lluitar, i també de extreure'n alguns ensenyaments del que està passant.

No és hora de lamentar-se com ho fa l'actual Rectora de la UAB, Margarita Arboix quan declara que les penes exigides pel fiscal són exagerades, però, tot i així no dona el pas de retirar la petició d'indemnització per danys en lloc de rebaixar-la, i tampoc fa el pas de denunciar l'actuació judicial oblidant, per exemple, que si la meua memòria no em falla ella també va ocupar aquest Rectorat, sent ja professora, en un acte de protesta.

No és hora de lamentar-se i ni tan sols d'indignar però sí d'extreure alguns ensenyaments. I em sembla que dues d'elles són fonamentals.

La primera és que sigui quin sigui el seu color el Poder sempre ensenya les dents quan se sent qüestionat. La seva cara més o menys amable només és una disfressa. Treu les porres tant si és nacionalista català, com el maig del 2011, o si és nacionalista espanyol, com a l'octubre del 2017.

També la Universitat és, entre d'altres coses, una institució de poder i hauríem de deixar de glossar la seva cara amable perquè per darrere del discurs políticament correcte que exalça les seves virtuts es desenvolupen pràctiques tan menyspreables com les de confeccionar llistes negres i denunciar penalment els que no s'acovarden ni se sotmeten. I això ho va fer, per exemple, un equip rectoral lleugerament escorat cap a l'esquerra moderada com sol ser el correcte en qualsevol universitat com cal.

El Poder no té color i sempre ensenya les dents quan se sent desafiat.

La segona cosa que hem après és que deixar de mostrar la cara amable i ensenyar les dents no resulta impune. Quan el poder es mostra com el que és, i per tant s'excedeix, no espanta la gent sinó que la desperta i l'injecta ràbia i energia per rebel·lar-se i resistir.

Els excessos del poder sempre tenen un cost, esperem que en aquest cas sigui tan elevat com les penes que vol imposar.

Gràcies, no només a les "27 i més", sinó també a les més de 200 persones que van decidir ocupar el Rectorat a l'abril del 2013. "

Tomás Ibáñez, Catedràtic jubilat de la UAB.

28 de febrer de 2018